

Recht op antwoord

Moedde nu wa weten ? Krijgt uw dienaar daar toch wel een massa lezersbrieven en reacties zeker op het vorige kroniekje “Rode Lichtjes” ? Een mens zou normaliter een gat in de lucht springen van contentement omwille van zoveel aandacht en verering, en ware het niet dat het allemaal en alleen maar ging om dreigbrieven, scheldbrieven, blasfemieën, schimpscheuten, banbliksems, fulminaties, maledicties, ja, zelfs een waarachtig wielertoeristenanathema. Allee zeg, waar is dat nu voor nodig !

En dat ging dan van klachten over ‘dat zo’n ritverslag toch helemaal niet stichtend is (wat ge toch zoudt kunnen verwachten van een socio-sportieve vereniging)’, over een zenuwachtige oude knar die vreest dat zijn jonge knuist door dat soort verslaggeving kwalijk geïnspireerd zou kunnen geraken, tot wensen van mensen die uw dienaar het liefst zouden zien branden in het hellevuur of beter nog, traagjes zien oplossen in een doorzichtig vaatje vitriool. Op het eerste zicht dus niets om ons zorgen over te maken.

Maar. Er is ook nog dít feit.

Een toch wel zéér verontruste renner rukte razend een vel uit zijn notebloc en stuurde ons dit aangetekend toe met erop de woedende woorden : “Luister ne keer kerel, het is een regelrechte schande wattaddegij doet met het geld van de kas van de club. Daarmee naar die koten gaan... Of is het miskiens het geld van de kamionette ?! Tis mij algelijk, maar als ge da nie subiet direct of nog eer terug aan onzen Voorzitter geeft, kom ik het zelf halen ! “

Dat stond er op diene brief. Met die bom erbij. En zonder ondertekening. Was 't misschien de Voorzitter zelve, die... ? Ik vond dat in elk geval nogal redelijk verontrustend. Wat nu ?

Awel, uw dienaar zal het hier eens direct gaan expliceren hoe het in werkelijkheid allemaal gegaan is, zie.

Bij het opmaken van een ritverslag vereist goeie journalistiek het natrekken van de feiten. Geen veronderstellingen, geen gefantaseer. Voilà. Aangezien wij – de neutrale verslaggeving vraagt te verduidelijken : wij = WTC Oeselgem Ontspanning Verenigt – tijdens bewuste rit een aantal doeningskes voorbij gereden zijn die in menigeens oog gesprongen zijn (gelukkig zonder erg), en aangezien wij – zijnde in dit geval : uw dienaar – daar verder geen kennis van hebben noch ervaring mee, dient dit tot nader order verder onderzocht. Althans dat dachten wij (= uw dienaar terzake). Zo gezegd zo gedaan.

We pikten er zomaar eentje uit, lukraak, op goed geluk af (nu bedenken wij toch even : wat heet geluk in dit geval). De *Cupido* had naast zijn naam ook de neon verlichting mee, leek dus veelbelovend, en wij naar binnen. Bleek het een aftandse frituur te zijn, en het vet was dringend aan vervanging toe. Wijle dus weg naar de volgende keet. We hebben in de vlucht zelfs geen frikadel meegescharreld.

Wellicht onbewust gedreven door onze interesse voor gezonde voeding trokken wij de *Bananas* binnen. Wij legden uit dat we op feitenmateriaal op zoek waren ter onderbouw van ons ritverslag, maar de mevrouw van de gelegenheid kwam meteen ter zake.

“Allee t’is goed, en mijn moeder zal morgen komen betalen...” probeerde ik, en plots stond daar een klomp vlees voor mij die voorzakers volgens de boekjes een eunuch wordt genoemd. Bij gebrek aan ervaring met eunuchen kozen wij het zekere voor het onzekere en tevens ook het hazenpad.

Het volgende etablissement dan.

“Madam, ik ben van de wielertoeristen, en ’t is voor...”

“Kom maar zere binnen, manneke”, en voor ik het goed en wel besepte stond ik in een *Zimmer Frei*. Of zoiets. Meteen zag ik de prijslijst.

“Madam, kunde zo nietske afdoen van...”

“Zeg manneke, k’en heb al bijkans niks aan mijn schoon lijf. Als ge wilt dat ik er nog iets van af doe, zulde moeten betalen, jong !”

Zo ne rooie kop hebben wij in 56 jaren niet gehad. Het was meteen het signaal om direkt langs de voordeur weer naar buiten te spurten. En meteen de naam te noteren : *Venus*. Want daar was het uiteindelijk allemaal om te doen.

En zo ging dat maar door. Heel de reke hebben we gedaan, en alzo de namen opgeschreven, al dan niet met permissie. Waarachtig, zó is het gegaan, en zó kunt ge het lezen in het Kroniekje “Rooie Lichtjes”.

---oooOOOooo---